

## III.

Nu bloeien de crocusjes overal,  
Langs alle wegen, in alle weiden,  
Mijn oude, verdorrende hart, wie zal  
Uw strakke stugheid nu nog bevrijden.

De lucht is licht, en de weel'ge grond  
Geeft zoelen adem van donkre geuren,  
Hoe zou ik mijn fel-verbetenen mond  
Naar belovende lippen nog beuren....

Ik zie de boomen met knop naast knop  
Zich strekken ten hemel in strevend hopen.  
Ik vrees een hand, want bij den eersten klop  
Dan springen mijn hartedeuren open.

---